

ATELIE EDITIONS

And Flowers, Always Flowers

Love Terins kombinerer silketrykk og akvarell i sin nye serie med Editions → ateliie.art/editions

[Les mer](#)

Atelie

Subjekt

Momentum 12

Momentumbiennalen er en rotete affære

HANNA GJELTEN HATTREM
Anmelder

Har du sterke meninger om saken?
Få det ut!

Kunst

Anmeldelse

Publisert
1 dag siden

↑ Thomas Iversens artige «Byens flass» (2023), er en samling av materialbiter fra Oslos mange bygg, som er brutt ned og gjort om til trykkfarge og en serie trykk. (Foto: Eivind Lauritzen/Galleri F15.)

Dessverre går den flate strukturen på bekostning av kurateringen og visjonen i Momentumbiennalen, skriver Subjekts anmelder.

Annonse ↓

"ASTEROID CITY" **PÅ KIND 16. JUNI** **KJØP BILLETT**

TERNINGKAST

COVER

MOMENTUM

TOGETHER AS
TO GATHER

10.06—08.10
2023

Galleri F 15
Moss, NO

12th Nordic
Biennale of
Contemporary
Art

Curated by
Tenthaus

WWW.
MOMENTUM12.INFO

- 12. utgave av Momentumbiennalen: «Together as to gather»
- Viser på Galleri F15 i Moss
- Står fra 10. juni til 8. oktober 2023
- Kuratert av kunstnerkollektivet Tenthaus

SJANGER

Dette er en anmeldelse. Meninger og analyser er av anmelderens egne, men på vegne av Subjekt.

SAKEN ER

Med den litt snublende tittelen «Together as to gather», som kan oversettes til «sammen som a samle», åpnet 12. utgave av Momentumbiennalen for publikum lørdag 10. juni på Galleri F15 i Moss.

Tittelen må tolkes opp mot kunstnerkollektivet Tenthaus, som har kuratert biennalen, og deres noe uvanlige metodikk. I utgangspunktet skulle hver av de 16 medlemmene av Tenthaus invitere inn én kunstner hver – deltagerlisten er nå på over 100 personer.

Mange kokker

Å gå bort fra ideen om den suverene, individuelle kuratoren var sentral for fjorårets Dokumenta 15 i Kassel, en kunstmønstring som i likhet med Venezia, setter tonen for mye av det internasjonale kunstfeltet.

Der var det kollektivet Ruangrupa som besluttet at kurateringen skulle gjøres ikke bare av deres eget kollektiv, men av alle de andre kollektivene og kunstnerne de igjen inviterte til Kassel.

Annonse ↓

Andrea Scholze

ATELIE EDITIONS

Unike silketrykk fra utvalgte kunstnere

- 30 dagers åpent kjøp
- Utsett eller del opp betalingen
- 1 000 kr rabatt på innramming

Se hele utvalget

Atelie

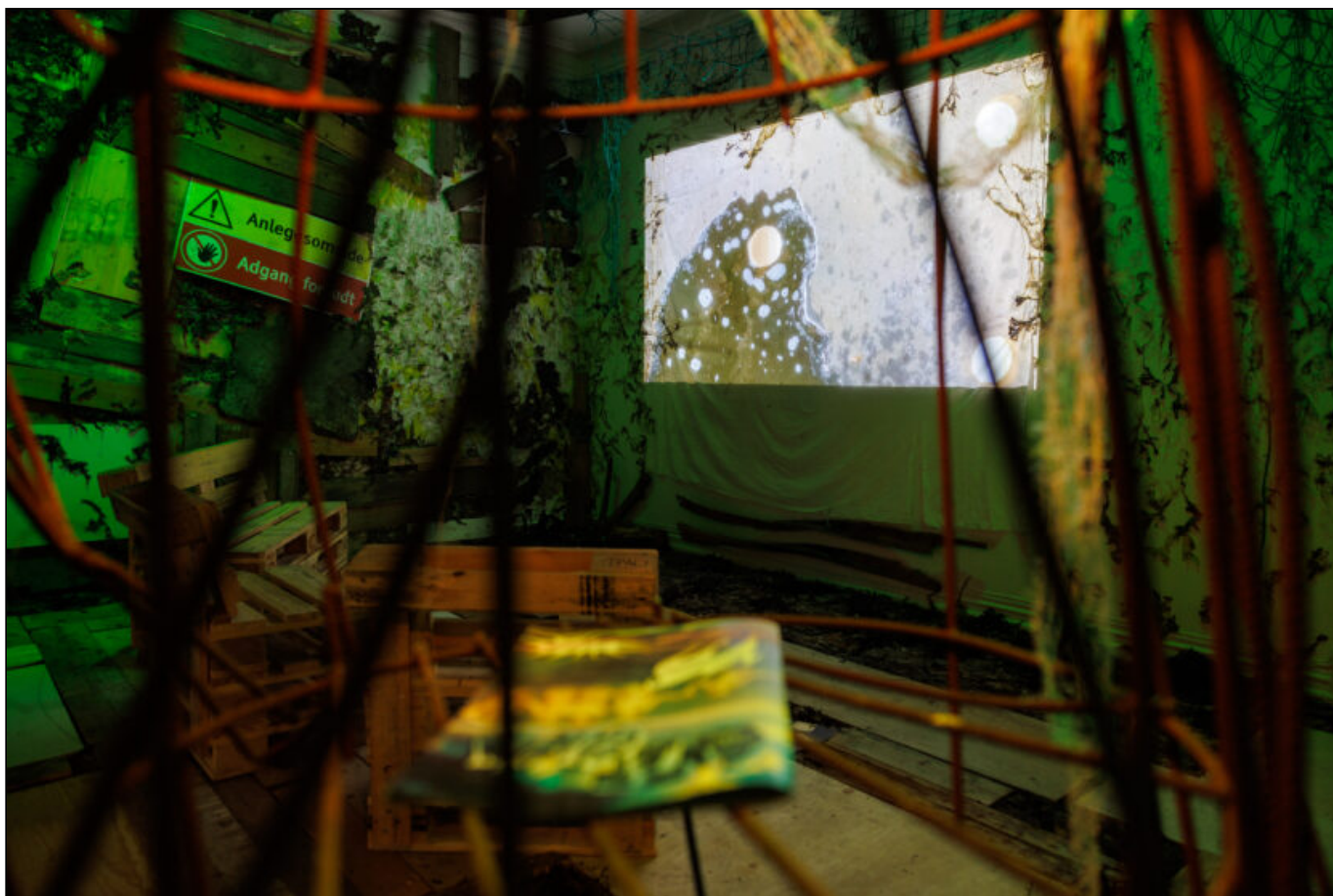
atelie.art/editions

At Tenthaus fikk jobben som kurator for Momentum, og at de beholder ideen om flat struktur peker, på en tendens vi antagelig vil se mer av i tiden fremover. Resultatet av en slik fremgangsmåte, der alle bestemmer og deltagermassen blir såpass stor, er en kaotisk sammenstilling av arbeider.

Her har det blitt lagt vekt på prosess, deltagelse og utvikling i løpet av biennalen. Kurateringen, organiseringen, til og med produksjonen av biennalen bærer preg av at alles ideer skulle være like viktige. Vi tror denne prosessen er av stor verdig for kunstnerne som deltar, men som publikum blir resultatet rotete.

Vi savner en estetisk eller konseptuell visjon i biennalen som helhet, og en overordnet styring.

Les også: Endelig kommer «The Twist» til sin rett

Kunstnerkollektivet WET inviterer deg inn i loffernes verden gjennom installasjon, film og zine. (Foto: Eivind Lauritzen/Galleri F15.)

Ujevn produksjon

Første etasje på Galleri F15 føles trangt. Skulpturene til Germaine Ngoma, en gruppe tykke trestammer med steiner på toppen, oppleves som sammenpresset og i veien – det mangler rom til å puste.

I andre etasje er to arbeider med lyd plassert i rom rett ved siden av hverandre. Den ene, av Anawana Haloba, er et poetisk lydverk og installasjon som handler om kurv- og lydfletting. Det er både vakkert og underlig, men forstyrres av videoverket i rommet ved siden av, der en fortellerstemme overdøyer. Nå er det ofte uunngåelig at lydverk blør over i andre rom og arbeider, men i dette tilfellet går det virkelig på bekostning av det ene arbeidet, og kunne vært unngått ved å plassere de to arbeidene i ulike deler av etasjen.

Til tross for ujevn produksjon er det mye interessant her. Vi blir grepet av det altoppslukende bidraget til kollektivet WET, bestående av hule, zine og projisert film. «Hop out spot» (2023) er et rom fylt med jord, planker, ledninger, armeringsjern og plastduker. På filmen så vi først klipp av at noen sniker seg på et godstog, og bilder av politi. Vår første tanke var at arbeidet handlet om flyktninger på vei gjennom Europa.

Etter hvert skjønner vi at dette handler om den mer frivillige «loffingen». Hulen simulerer et trygt sted å sove, filmen dokumenterer reisen WET tok ved å haike og snike seg på godstog fra Tsjekkia til Norge.

For vår egen del hører romantisering av loffing egentlig best hjemme hos Jack Kerouac eller i en Dylan-sang. Samtidig er det noe unektelig interessant ved det de beskriver som en «hobo-culture» eller «loffekultur». Historiene og tipsene de har samlet i zinen sin, er rett og slett et spennende innblikk i en verden vi ikke kjenner.

Thomas Iversens artige «Byens flass» (2023) er en samling av materialbiter fra Oslos mange bygg, som er brutt ned og gjort om til trykkfarge og en serie trykk. Arbeidet står fint ved siden av det pågående prosjektet «The P.R.I.N.T. Chronicles».

Her skal seks grafikere i løpet av biennalen produsere en publikasjon av tre- og linosnitt på en trykkpresse designet og bygget av Enrique Guadarrama Solis, en av de seks kunstnerne.

Les også: [Knuser janteloven med prestisjeutstilling](#)

I «Gudhaus» (2023) presenteres samarbeidet mellom kollektivene Tenthause og Gudskul i en slags stue for erfaringer og lærdommer. (Foto: Gudskul/Galleri F15.)

Sjenerøsitet og samarbeid i sentrum

Biennalen i seg selv kan nærmest sees som et stort pågående prosjekt, der flere bidrag er sentrert rundt deltakelse og pågående samarbeid.

Samarbeidet mellom Tenthause og det indonesiske kollektivet Gudskul strekker seg både bakover og fremover i tid. Et gallerirom, som har fått navnet «Gudhaus», er blitt gjort om til en slags stue som samler og beskriver mange av metodene, samarbeidsformene, praksisene de to kollektivene har funnet frem til. Ute på gårdsplassen og i en av gårdsbyggene har de en markeds plass. Alt fra coaching, tøying, klemmer, tegning og trykk ble gitt bort «free and gratis».

Om man kjenner på et behov for å stikke av med en gang et kunstprosjekt ber om deltakelse, som om det var en gavmildhetsmesse eller barnefestival, vil nok denne delen av Momentum være et mindre heldig element.

Igjen slår det oss at disse lærdommene fra kollektivene i pluralisme og øvelser i samarbeid og sjenerøsitet kanskje er mer interessante for kunstnerne selv enn oss som publikum. Samtidig kan man håpe at denne typen aktiviteter virker stimulerende for unge besøkende, slik som Blikkåpnerens «Rage Room» ser ut til å ha vært. Her har ungdommen fått slippe sitt sinne løs på innsiden og utsiden av en container, med tekster som «fakk verden», «fakk fraværgrensa» og «jævla russefeiring». Rett og slett et innblikk og uttrykk for hva som opptar våre unge og lovende.

Biennalens tittel gir en god beskrivelse av hva man kan forvente som besøkende: en stor og mangfoldig samling av mennesker, arbeider, prosjekter og praksiser. Å samle, og å samles, å være sammen og å jobbe sammen står sentralt i den kuratoriske visjonen, og mye ved dette er både tankevekkende og fint.

Men vi savner en strammere produksjon og helhetlig visjon for biennalen sammenlignet med for eksempel forrige utgave, som til tross for sine kontroverser fremsto som en proffere affære.

Les også: Tidligere kurator for Momentum snakker ut

Annonse ↓

ATELIE EDITIONS

*Unike silketrykk fra
aktuelle kunstnere*

- 30 dagers åpent kjøp
- Utsett eller del opp betalingen
- 1 000 kr rabatt på innramming

Se hele utvalget

Atelie *atelie.art/editions*

Pearla Pigao

Annonse ↓